

Cefa dindarlığın toprağıdır. *Dindar nesil* yetiştirmek gayesinde olanların bir yandan *gelişelim zenginleşelim* derdinde olması, maksadın dindarlıktan çok uysallık olduğunu ilham ediyor.

Dindar yetiştirmek kolaydır. İnsan zor zamanlarda *doğal yoldan* dindarlaşıır. İnsanların hayatı kontrol edilemez sebeplerle zorlaştığında, çareyi dine (veya din fonksiyonu gören felsefelerde) bulurlar. Cefa olmasın ama *din* olsun diyenlerin asıl derdi, istisnalar mahfuz, kabileciliktir. *Bizden olsun* meselesi. Olsun, ancak bunun adı dindarlık değil, *cahiliyye hamiyetidir*. Cühelanın birbirini himaye etmesi, el kol dirsek temasıyla yürüyen bir düzen.

İslam'da çilecilik yoktur diyorlar, doğrudur, çünkü İslam tekkelerde beslenen yapay bir çile yerine, hayatı kendisini bir mücadele alanı yapar. Ne zaman ki bu *hakiki çile* kaybolur, insanlar ferahlar ve zenginleşir, bazıları da kendilerini, hani güneşte değil de, floresan ııkta yetişen cinsten meyvelerle besleme ihtiyacı hisseder. Pazar kapanmış, mücadele durmuş, insanlar *dine tok* karınlarıyla istirahataya çekilmiştir.

Şimdiki müslümanlara sorunuz: *Gelişelim görüşelim güzelleşelim*, tamam, peki neden? Bunun bir cevabı yok. *İktidar bizim olsun* diye ikiyüz yıldır uğraşıyordunuz, hadi sizin oldu, ne yapacaksınız?

Ben söyleyim ne yapacağınızı: Padişahlar ne yapıyorduydu, Cumhuriyet'in kadroları ne yapıyorduydu, siz de onu yapacaksınız. Kuşatıcı bir fikir, yeryüzüne ilham verecek bir anlayıştan uzak insanların daha fazlasına gücü yeteceğinden derin şüphelerim var.